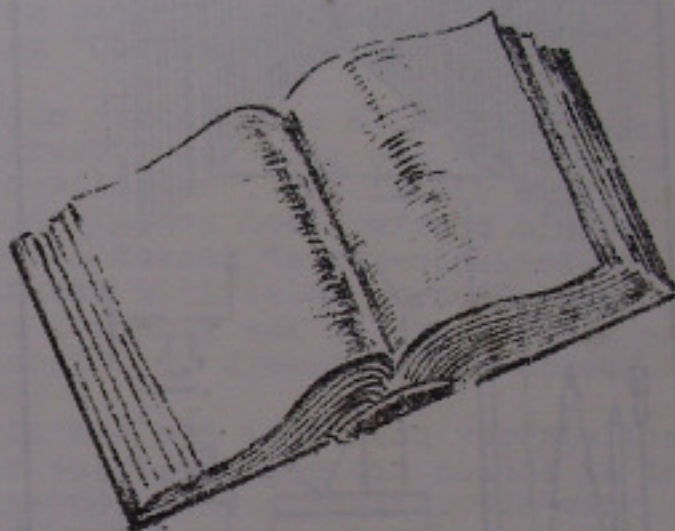

Van de redactie.
De burgemeester spreekt...
Van het soldatenfront.
 Varia,
 Brieven,
 Technische dienst.
Haak in !
Maandelijks portretje :
 Koster Meeus.
Soldatenpost....
Breendonk viert feest.
Uitnodiging tot....
Even bezinnen over kritiek.
Zijn wij gelukkig ?
Toneel, niet dood in Breendonk.
Clubactiviteiten.
Dagklapper.
Sport :
 Wielrennen,
 Voetbal,
 Basketbal,
 Duivenmelkerij.
Boekenkroniek.
Prijskamp.

De gepubliceerde artikels verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de stellers ons bekend zijn.

Redactie : Beenhouwerstraat 21
Breendonk.

Verantwoordelijke uitgever : Staf Vivijs,
Beenhouwerstraat 21
Breendonk.

Verkoopprijs : 10 fr

Gratis voor onze soldaten.

Naverkoop : bij Rèneke.

De Schakel

14e jaargang

januari 1967

I N H O U D

Van de redactie	blz. 2
Happy Birthday !	3
Wetenswaardig	3
Nieuws van het soldatenfront : Varia	4
Verhuizing	5
Nieuws van het soldatenfront : Brieven	6
Van onze reporter ter plaatse; schoolfeest	6
Pak vast !	7
Een poweet aan het woord	8
Gefopt !	9
Van onze reporter ter plaatse (ver- volg) : Kerstconcert	12
Toneel	13
Sport : Wielrennen	15
Voetbalnieuws	16
Duivenrubriek	16
Basketbal	17
Stof tot nadenken	18
Maandelijks portret : DORE POLIET	19
Aankondigingen	21
Canzonissima	22
Open doekje	23
Club 66	24
Brieven	25
Bedenkingen bij een brief	26
Dagklapper	29
Boekenkroniek	33
Prijskamp	35
4de kwartaal -geboorten en overlijden)	36
Beweging der bevolking tijdens het jaar 1966	37

De gepubliceerde artikels verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de stellers ons bekend zijn.

Redactie : Beenhouwerstr. 21
Breendonk.

Verantwoordelijke uitgever :

Staf Vivijs
Beenhouwerstr. 21
Breendonk.

Gratis voor onze soldaten

Verkoopprijs : 5 fr

Naverkoop : bij Rèneke.

I VAN DE I

REDAKTIE

Een nieuw titelblad, een nieuwe aanpak, een uitgebreider redactieploeg, een nieuwe tekenaar (waarover wij u in een van onze volgende nummers meer zullen verklappen) en.... een nieuwe verkoopprijs: dus de SCHAKEL helemaal in het nieuw!

Wij hopen dat al deze vernieuwingen - behoudens dan de verhoogde verkoopprijs! - in de smaak zullen vallen. Vernieuwing en aanpassing zijn in het leven inderdaad haast even belangrijk als zuurstof voor het bloedzuiveringsproces. Wie niet met zijn tijd meegaat, blijft ter plaatse trappelen, erger, hij holt onherroepelijk de berg af, de achteruitgang tegemoet.

Met deze nieuwe aanpak, die begrijpelijkerwijze financiële gevolgen heeft (groter papier- en inktverbruik en indexaanpassing) willen wij aantonen, dat de zaken groots moeten gezien worden, ook bij ons in Breendonk. Wij wensen ook te bewijzen, dat vele onzer dorpsgenoten heel wat kunnen presenteren en dat zij hierom gewaardeerd worden. Wij maken tevens het reeds ontdekt talent (wij beschouwen het slechts als een begin) dienstbaar voor onze kleine dorpsgemeenschap, die zulks, naar onze rotsvaste overtuiging, ten zeerste op prijs stelt.

Wij zijn inderdaad zo naïef te geloven, dat het merendeel der Breendonkkenaars de onbaatzuchtige inspanningen van de Schakelmakers (opstellers, typisten, tekenaar en afdrukker) op hun juiste waarde weten te schatten. Toch hadden we graag, al was het slechts voor de paar redactieleden die twijfelachtig staat tegenover die waardering, dat lezers, onder een of andere vorm, hun achting zouden laten kennen, gebeurlijk samen met voorstellen tot verbetering, in de aard als René Van den Broeck nopens de Soldatenpost heeft gedaan. Kritiek dus, die zich echter niet uitsluitend tot het aanstippen van negatieve punten zou mogen beperken. Want al staan onze medewerkers open voor kritiek - ja dat mag u van mij geloven - toch is het zo, dat zij, evenmin als anderen, graag de waarheid ongezuut in het gezicht worden geslingerd. Zulke handelwijze heeft immers normaal een averechts resultaat. Om de moed op te brengen ermee door te gaan, hebben zij een goedkeurend klopje op de schouder broodnodig, vergeet dat niet.

St.

DE BURGEMEESTER

SPREEKT

R.V.B.

Graag voldoe ik aan het vererend verzoek "een woordje te plaatsen" in de Schakel.

Sinds jaren - ik meen wel vanaf het eerste nummer in 1954 - ben ik vast afnemer van dit soldatenblad, toen gepubliceerd onder de benaming "Goediendag".

Als "vader" van alle Breendonkse burgers, bijgevolg ook van hun "zonen-soldaten", heb ik dit blad altijd als een doeltreffend bindmiddel tussen de van-hun-aard-weggerukte militianen en hun thuis en als dusdanig ook uiterst nuttig en vooral zeer sympathiek gevonden.

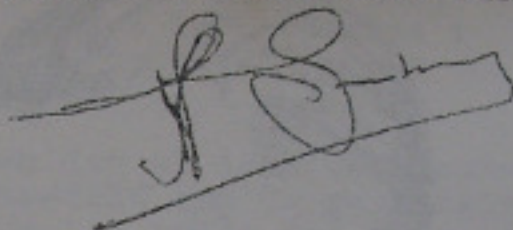
Ik kan mij inderdaad voorstellen met welke vreugde dit bladje in de kazerne wordt onthaald. Wie van ons heeft niet moeten ervaren hoe, bij lange afwezigheid van huis, heimwee dreigend en onafwendbaar komt opzetten en hoe nieuws "van bij ons" alsdan meer is dan troost in nood? We hoeven slechts enkele dagen op reis te zijn en zie daar groeit een ontmoeting met een kennis (die wij thuis misschien nauwelijks groeten) uit tot een onverwacht-blijde gebeurtenis. Zo stel ik mij voor dat de Schakel voor onze gekazerneerde soldaat moet zijn: een kennis die hen, tijdens een lange afwezigheid van huis, plots tegen het lijf loopt en nieuws brengt van de heimat. Die kennis, daar twijfel ik niet aan, wordt als een goed vriend begroet.

Hierdoor is voor mij de zeer belangrijke rol van dit blad als schakel tussen de soldaten en het thuisfront voldoende bewezen. Niet minder belangrijk is m.i. zijn opdracht als schakel tussen "mijn" burgers onderling. Ik denk hier vooral aan de verslagen betreffende de activiteiten van de diverse organisaties, aan de pittige anectotes over feiten en personen uit het Breendonks verleden en heden, aan het maandelijks portretje dat ons bepaalde, soms zeer verdienstelijke figuren uit onze gemeente nader tot ons brengt, aan de prijskamp, die een gezonde wedijver zowel tussen jeugdige als volwassen zoekers-naar-wetenschap mogelijk maakt en stimuleert, aan

Karel Van Beest

de dagklapper, bijzonder geliefde rubriek, die het gebeuren in onze gemeente a.h.w. op de voet volgt, aan het sportpraatje, dat lokale "idolen" de onontbeerlijke publiciteit verschafft, aan de boekenrubriek, die ons eensdeels de rijkdom van de parochiële boekerij stalcert en anderdeels onze mensen tot lezen aanspoort, aan de publikatie van allerhande berichten die uitgaan van het Gemeentehuis, zoals mededelingen van demografische aard, van huwelijken, pensionering, van emigratie en immigratie en ik denk daarbij aan de zoveel andere nuttige en of uiterst sympathieke inzendingen.

Tot slot meen ik de tolk te zijn van alle Breendonkenaars om dank te zeggen aan de medewerkers van De Schakel en dit blad goed heil te wensen.

----- Jongens kijken naar meisjes. De agenten hebben alleen maar oog voor verkeersfouten. Kellners turen naar tafeltjes, schoenpoetsers naar schoenen en pastoors naar kerken. Is het dan te verwonderen dat de mensen elkaar niet begrijpen? Zij kijken allen een andere richting uit -----

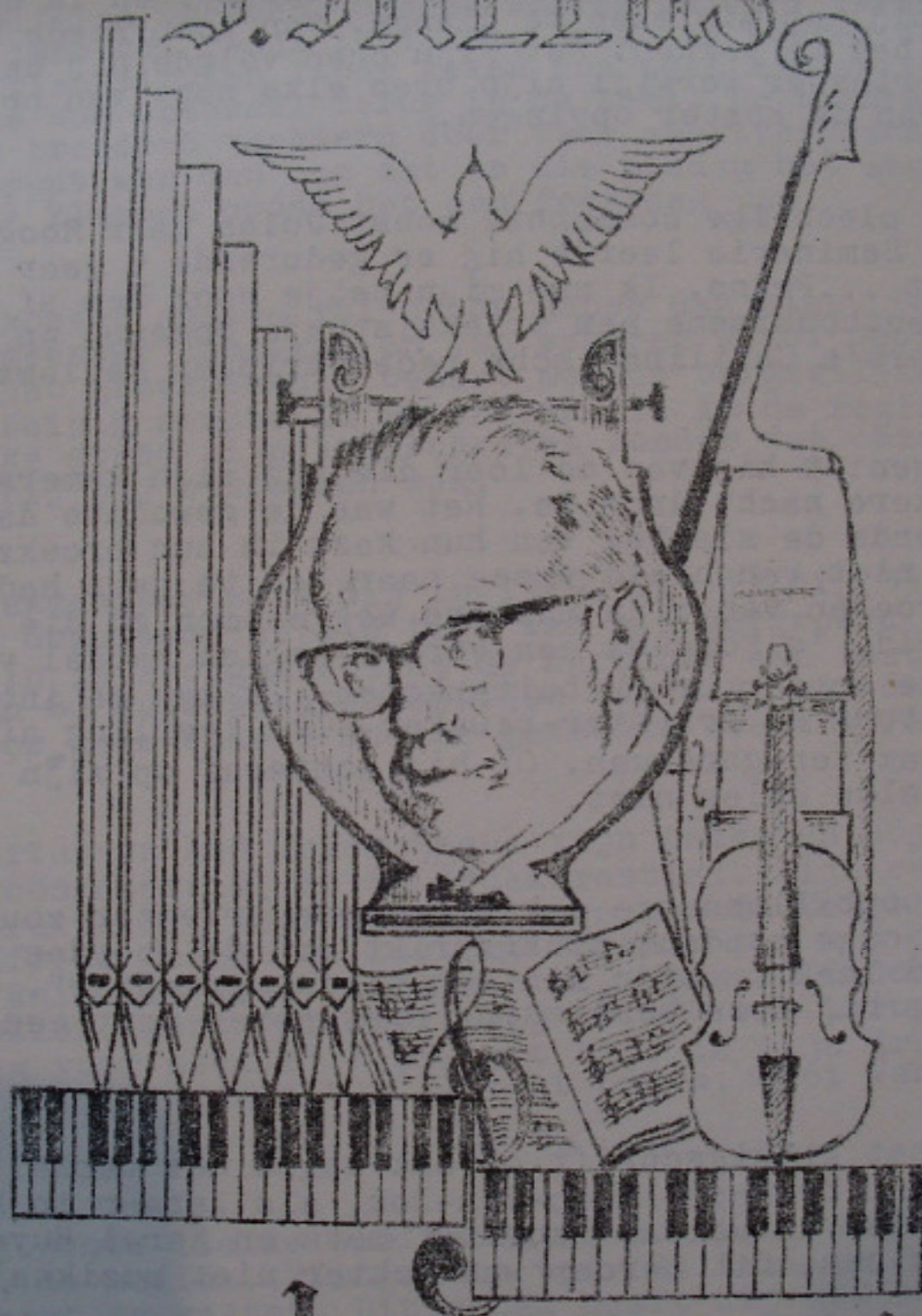
Er luisterden eens twee apen naar een preek over de eerste mens. Zo een van die moderne preken in verband met het ontstaan van de mens. Na de preek die meer dan een uur geduurd had, (er viel dus heel wat te zeggen) vroeg de eerste aap aan de tweede : wel hoe vind je het ? De tweede aap wreef zeer wijs over zijn kin en zei : je kunt merken dat zij er nog niet overheen zijn. Toen zei de eerste : maar je kunt toch merken dat ze steeds meer en meer onze kant uit komen.

Achteraf zijn ze samen een café binnen gestapt en zijn er ene gaan op drinken.

----- Toen ik jong was, waren het de ouden die alles te zeggen hadden, en ik wachtte op de ouderdom om ook mijn woordje in het gesprek te mengen. Nu ik oud ben geworden zijn het de jongeren die aan het woord zijn, en van mij zeggen ze dat ik erbarmelijk verouderd ben.

XXXXXXXXXXXX

J. MEEFUS

een Leven vol
muziek

K. Van Beest

Op een warme lentedag in 1902 - ja vroeger kon het in de lente warm zijn - zongen en floten de vogels nog vrolijker dan anders. Ze hadden er reden toe want in Londerzeel werd een muziekbroertje geboren. Dat Juleke Meeus later de populairste figuur van Breendonk zou worden kon toen nog niemand vermoeden.

Nauwelijks 6 jaar oud was Juleke elke morgen in de kerk om de pastoor bij het mislezen te dienen. Van toen reeds had de muziekmicroob hem te pakken. Met zijn ogen volgde hij de handelingen van de priester terwijl zijn oren elke noot van het orgel en het gezang van de koster opvingen.

Na zijn plechtige communie moest Jules naar Hoogstraten. In het Klein Seminarie leerde hij er gedurende 6 jaar Latijn en Grieks in het ...Frans. Ik nam mijn petje voor hem af toen Jules vol jeugdig enthousiasme een Grieks stukje Homeros en een fragment uit Cicero's Catilinarische redevoeringen declameerde.

Nu nog geniet hij van de loer die hij zijn kameraden-studenten op zekere nacht draaide. Het was de gewoonte dat de leerlingen 's avonds de sleutel van hun kast in hun broekzak stopten. Jules die er niet van hield vroeg naar bed te gaan had op zekere nacht alle broeken van zijn makkers weggenomen en die in het toilet opgestapeld. 's Morgens een verwarring en kabaal van jewelste. Niemand durfde zonder broek buitenkomen. Ik kan me inbeelden hoe Jules genoot toen de priester-bewaker elke leerling afzonderlijk zijn broek kwam terugbrengen. Of hij achteraf op zijn broek heeft gekregen vertelde Jules niet.

Vaders hoopballonnetje dat zijn zoon priester zou worden werd door de jonge student stukgepikt met de woorden: "Het is beter een goed leek te zijn dan een slecht priester". Ongelijk kunnen wij hem bij deze beslissing niet geven want een goed leek is hij.

Enmaal het getuigschrift op zak begon het werkelijk leven. Voor hem was dat te Kapelle-op-den-Bos, als leraar in het Everaert instituut. Louis Van Rompa, Maurits Smets en Karel Huysmans waren leerlingen van hem. Dit beroep was echter niet muzikaal genoeg.

Op 1/1/1923 begon Breendonk een betekenis te krijgen in zijn leven. Pastoor Somers was zeer vereerd een oud-humaniorastudent als koster te hebben. Niet alleen zijn zangtalent kwam naar Breendonk, ook zijn hart. De gelukkige was en is nog Celestine Van Cau-teren.

Wie koster was moest ook de klokken luiden. Samen met zijn vriend Sooi De Block klepten ze elke middag het angelus op de speelplaats van de jongensschool. Op een vrijdagmiddag, neen het was donderdag, legde Frans twee lappen beefsteack in de pan. Vier begerige ogen keken naar de smeltende boter. Speekselklieren werkten. Opeens schrok Jules : "Frans, kijk eens hoe laat het reeds is ! Kom, jong, we moeten het angelus luiden." Tien minuten later keken hun ogen minder begerig en slikten ze hun speeksel terug in de keel. De tinnen vork smolt weg in de braadpan versierd door twee zwartverbrande lapjes leer. Toppunt was dan nog dat ze die middag het angelus niet hoefden te kleppen omdat het een feestdag was.

Met koster spelen vul je de ganse dag niet. Door de steun van burgemeester Hoortgat en van schepenen Jozef Cools werd Jules Meeus op het gemeentehuis belast met de burgerlijke stand. Er wonen weinig mensen in Breendonk die in de registers van de burgerlijke stand zijn ingeschreven zonder dat onze koster er van dichtbij bij betrokken was.

Muziekmeester werd hij in 1929. Dit is hij 35 jaar lang gebleven. Gedurende al die tijd was hij vergroeid met "zijn" fanfare. In 1952 organiseerde de harmonie een festival. Niet minder dan 60 muziekmaatschappijen namen er aan deel. Dit succes is door geen enkele andere gemeente overtroffen.

Ondertussen had Jules Meeus zijn talenten nog op een ander vlak tentoongespreid, in de drukkersstiel. Zijn eerste doodsprentje drukte hij voor baard Niezes van de Veurt. Het resultaat was... affreus bekend de koster. Spoedig had hij ook dit beroep onder de knie, zo goed zelfs dat hij eens 2000 doodsbrieven mocht drukken. Achteraf moest hij er 400 van terugkopen. "Deze liggen weg voor mezelf" fluistert hij. In zijn drukkerij heeft hij veel hulp gekregen van Florent Smets, Swoi Van Hoof en Frans De Decker.

Zijn grote liefde was toch, naast zijn Celestine wel te verstaan, de muziek. "Zingen is voor de familie Meeus als een gebed", zegt de koster. Dit gebed heeft hij ook andere mensen aangeleerd. Henri De Jonghe, Fons en Bert Vissers, Frans Willockx en Frans Peeters kunnen dit beamen.

Zoals de koster van grappen hield in zijn studententijd zo was hij er nadien ook graag bij als er gelachen werd. Samen met Van Asch en de gebroeders Van Hoof reden ze regelmatig naar Holland. Als afgevaardigden van de fanfare zochten ze naar de mogelijkheid om aan festivals deel te nemen. Eten en slapen werd hun dan gratis aangeboden. Onze fanfare hebben de Hollanders echter nooit gezien.

Wanneer ge in Duitsland gratis bier wilt drinken moet ge met de koster meerijden. Zijn spel op de piano en de marsjen die hij uit zijn accordeon trok hadden altijd hetzelfde effect: "Bier für die Belgier!" riepen de Duitsers steeds vol bewondering. En wij maar zaufen schatert de koster.

1962 werd voor de koster een zwart jaar. Hij zette een punt achter 40 jaar kosterschap en achter zijn functie van muziekmeester. Pessimistisch als hij toen was stelde hij een lijst op van zijn vrienden waarnaar zijn vrouw een ...doodsbericht moest sturen. Hierop heeft hij echter reeds veel namen moeten doortrepen. Dat de lijst lang is betwijfel ik niet. Er is niemand op onze gemeente die zoveel vrienden telt als hij. "Ik dank allen voor hun grote vriendschap" zegt de koster en hij wordt stil, weemoedig. "Ik dank iedereen niettegenstaande sommige personen gepoogd hebben met een onweerswolk mijn zonnig leven te esmetten."

De rust heeft onze koster terug op zijn normaal peil gebracht. Deze rust vindt hij bij het bespelen van zijn hammondorgel. In het Centrum laat hij tijdens de Vlaamse kermissen ans Breendonk meegenieten van de schone klanken die hij uit de toetsen streeft. Op 2 februari was het Puurs dat een en al or was toen onze koster voor deze mensen hammondorgel speelde. Er gaat geen dag voorbij of in het dorp kan je orgelklanken horen.

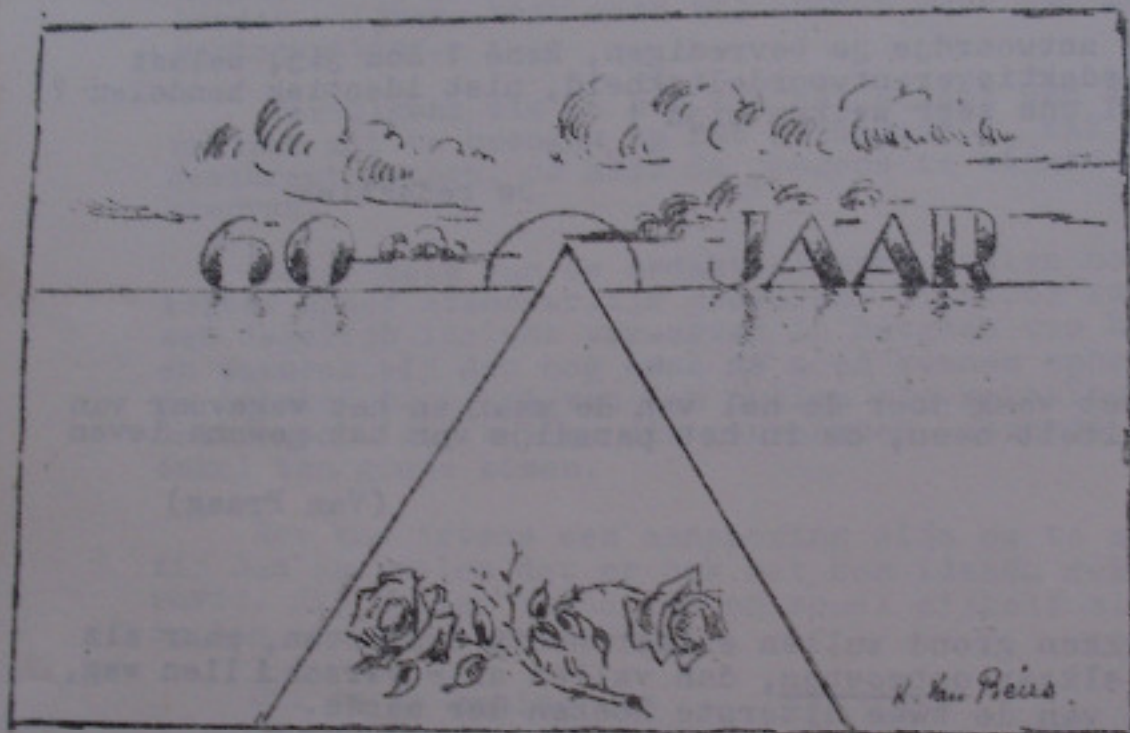
Even voor ik de koster dankte voor de spontaneïteit en bereidheid waarmee hij over zijn leven had verteld, drukte hij een briefje uit. "In 1970 viert de fanfare St Leonarduskring haar 100-jarig bestaan. Dit zou ik nog graag beleven". Iedereen in onze gemeente, koster, weet dat jij met hart en ziel aan de fanfare gehecht zijt. Ik schrijf dan ook in de naam van al uw vrienden- en dorpsgenoten. Koster, wij wensen je dit van harte. Als iemand de verdienste voor zich mag opeisen voor de fanfare geleefd en gewerkt te hebben dan ben jij het.

Theo

BREENDONK VIERDE FEEST

K.V.B.

Zaterdag 7 januari 1967. Een dag zoals een andere kan je zeggen. En dat is juist. Doch voor onze gemeente was dit een belangrijke dag. Men zag het reeds van in de vroege morgen. Ondanks de echte winteratmosfeer, geïllustreerd door besneeuwde en gladliggende wegen en een mooie grijze hemel, voelde men dat er iets op til was. In alle straten wapperden de vlaggen en op de plaatsen waar de stoet zou voorbijkomen waren de huizen versierd

Romantischer kon het niet. Wat was er aan het gebeuren? Ja, je weet het natuurlijk al lang: het echtpaar P. Engels - Meiremans vierde zijn 60-jarig huwelijksjubileum. Gelukkige mensen! Proficiat!

In de voormiddag een mooie dankmis en ontvangst op het gemeentehuis. Wie zou het meer verdienen?

Ge kunt U afvragen waarom die feestviering nu moest doorgaan, zo midden in de winter en dan nog met zo'n weer. Het echtpaar hield eraan. Zij zijn in de winter gehuwd en wilden in de winter gevierd worden. Op korte tijd kan er veel gebeuren en wat zij nu hebben kan hen niet meer afgenomen worden. Een wijs besluit. En alles is schitterend meegevallen.

De gemeente stond er borg voor dat de gladde wegen berijdbaar gemaakt werden en dan kon de show beginnen. Aan het Centrum overgalmde Breendonk. Een erehaag werd gevormd door versierde kerstbomen.

Twee prachtig versierde wagens werden het plein opgereden, getrokken door puffende traktors. De uitbeelding was fantastisch. De molenwieken draaiden en Door en zijn vrouwtje zaten enerzijds rustig bij de kachel en anderzijds omringd door de kinderen schrobbed bij de waskuip. Om van ideeën te spreken. Tenslotte werd de leute aangevuld door een versierde kamion met lustige feestdrinksters.

De ronde van Breendonk kon beginnen.

Een ellenlange rij "gebloemde" auto's met alle familieleden, - wat een stelletje zeg ! -, trok zich langzaam op gang. Daarachter kwamen de praalwagens, die wegens de weersomstandigheden tot een minimum herleid waren, en tenslotte helemaal achteraan, bestuurd door de grote sympatisant en organisator (de Karel), de slee met het overgelukkige paar. Dit alles voorafgegaan door muziek. Langs de Moorstraat, over de Rijweg kwamen men in de Schaafstraat voorbij de woonplaats der gevierden. Bij Jeanne van de Pee werd de stoet stilgelegd om een eerste spoeling te ondergaan. En dat het smaakte ! Vervolgens kwam men door het Dorp in de Molenheide waar men, om zijn tweede adem terug te vinden, een nieuwe spoeling doorstond bij den Dorus. Tenslotte brecht men allen door Beenhouwerstraat en J. Hammeneckerstraat terug naar het Centrum, waar de grootse feeststemming kon beginnen. Dat Dore Poliet en zijn vrouwtje nog plezier kunnen maken hebben ze daar duidelijk bewezen. Kijk maar naar het uur waarop zij er tenslotte toch mee opgehouden zijn.

De gelukwensen, die hen van gans Breendonk werden toegesonden op hun tocht door de gemeente en elders, hebben zij met veel sympathie in ontvangst genomen. Zij zijn hen gegund.

En één ding hopen wij dat binnen 5 jaar, 10 jaar en later opnieuw nog grotere en mooiere feestelijkheden mogen ingericht worden om Door en zijn Henrice te vieren.

René Van den Broeck.

Er bestaan drie soorten leugens :
leugens, gemene leugens en statistieken.
(B. Disraëli)

Angst begint met zijn slachtoffer te demoraliseren en ontmenselijkt hem vervolgens, tot er tenslotte niets in hem over is dan blind, braut geweld.

(Van Praag)

UITNODIGING TOT

Neen, soldaat te land, ter zee of waar ook ter wereld ; neen, beste lezer, lieve lezeres, deze titel beoogt geen uitnodiging tot de wals van Karl-Maria von Weber ; wel een uitnodiging tot het schrijversgild van de Schakel. Het relaas van dit "historisch feit" lijkt mij, als ouverture, zeer gepast en noodzakelijk.

Tweede Kerstdag, kwart voor twaalf plaatselijke tijd. Twee klankrijke ding-dong slagen van de huisbel, uitstervend op een volmaakt uitgevoerde diminuendo, wagen een kortstondig duel met de stilte van mijn woning. De bezoeker dient zich niet kenbaar te maken : Stafke Vivijs, een oude schoolkameraad uit de oorlogsjaren, onlangs gepromoveerd tot redacteur van de Schakel.

Wanneer hij bedrieglijk-rustig stelling genomen heeft, opent hij dadelijk zijn batterijen en schiet ze zonder verpozen op een verraste "ik" af.

In telegramstijl weergegeven komt dat hierop neer :
"De Schakel in een nieuw kleedje steken uitbreiding der rubrieken en uw medewerking."

Zie mijn dierbaren, in zulke omstandigheden voelt men zich direkt een Engelse voet groter worden en die zeldzame toestand wordt gretig uitgebuit om van zijn eigen waardigheid (o lof der zotheid !) met gulzige teugen te genieten. Het geeft een zalig gevoel de verzoeker enkele ogenblikken in ongeveinsde onzekerheid te laten omtrent de beslissing, goed te weten dat hij nu overweegt op een gasbek te kunnen lopen, het (bevestigend) antwoord vooralsnog in beraad te houden.

's Mensen ijdele eigenliefde is daardoor o zo zeer gestreeld Goedkope uitvluchten als : geen tijd, geen zin, onkunde worden de klassiek aangewende argumenten.

Als slotscène, die de discussie tot een negatief resultaat zou moeten leiden, maar veeleer de eerste stap tot toetreding betekent, komt een, o zo naïef maar naar valse bescheidenheid stinkend, vraagje opduiken : "Maar Stafke, ge weet toch dat mijn hersens terzake reeds lang op stal staan, dat ze zo leeg zijn als de enorme graanzolders van onderkoning Jozef en van koning Farao van Egypte ten tijde van het zevende jaar der zeven magere jaren ?"

Nu is de verzochte op zijn beurt in bange afwachting, want hij heeft wél tijd en hij heeft wél zin en wie weet, ligt er in een ongerept hoekje geen tikkeltje vertelkunst verscholen ? Hij is in bange afwachting, zeg ik, want stel nu dat Stafke, licht of erg ontgoocheld, zijn matten rolt ! Zover komt het niet, want Stafke meent in de ogen van de (dankbare) tegenpartij een twinkeling bespeurd te hebben en de losse knoop is zo doorgehakt. De koop is gesloten, de koopwaar kan in zijn rubriek ondergebracht worden. De ruim veertigjarige boreling wordt over de doopvont gehouden : "Ik doop u in de naam van de Schakel, van zijn soldaten, van zijn lezers en lezeressen en gij zult de naam Snertpen dragen. Amen."

Welaan dan Schakel ! Voortaan zijn wij lotsverbonden. Ik hoop dat wij goeie vrienden worden en dat ik u niet ont-Schakel. Big-boss Staf heeft mij gevraagd een rubriek te verzorgen, die ik "Beelden uit ..." zal kerstenen. Bestaansrecht : zolang de voorraad strekt.

Welaan mijn dierbaren ! Geeft mij een kaas en leest mijn proza, ook al is het barslecht, ook al is het zoutloos. Gij moogt én taal én stijl hekelen en veroordelen, maar waardeert mijn inspanningen en gedenkt :

- primo : dat ik mij, qua schrijftalent, niet wil meten met de pronkstukken of zelfs met mindere goden, van onze Zuid-Nederlandse literatuur ;
- secundo : dat mijn grammatikale vorming bijna een kwart-eeuw achter de rug ligt en dus in een ver gevorderde staat van ontbinding verkeert ;
- tertio : dat ik mij onbaatzuchtig ten dienste stel van een goed werk.

Ikzelf heb slechts één verzoek : wanneer in deze Kolommen ooit iemand in zijn hemdeke gezet of met zijn bijnaam genoemd wordt, weest er dan van overtuigd dat er geen hatelijke bedoeling of honende spot mee gemoeid is en steiger dan niet als een wilde hengst uit de Texas-rodeo. Neen, dit zal alleen een hulpmiddel zijn om de originele geschiedenis, de locale en typische sfeer van het gebeuren zo dicht mogelijk te benaderen en zo getrouw mogelijk weer te geven.

Welaan dan Heilige Geest ! Verlicht mijn verstand en ontsteek in mij het vuur van een greintje schrijfkunst.

Dat is de onvervalst-bescheiden wens van

Snertpen.

TONEEL NIET DOOD IN BREENDONK

K.V.B.

K. Van Beers

Onder deze titel verscheen in een vorig Schakelnummer een artikel. Toen waren we nog niet zo heel zeker van ons stuk. Nu, een maand later, komt het veel zelfzekerder uit onze pen: de toneelavond van 25 december l.l. was een groot succes.

Laten wij bij het begin van het nieuwe jaar - voor ons weliswaar met enige vertraging - nu we elkaar al zoveel goeds gewenst hebben, hopen dat ook in 1967 het toneel niet zou doodgaan in "ons aller Breendonk".

Vergeten we echter niet dat het wellukken van een toneelavond niet alleen van de toneelspelers afhangt, maar in de eerste plaats van U, Jan-publiek. Daar ligt vooral de reden van de geslaagde opvoering van "En waar de ster bleef stille staan".

Er was eerst die massale opkomst: meer dan vijfhonderd man in de zaal.

't Is reeds vele jaren geleden dat we hier nog zoëts mochten meemaken. Ten tweede, U was een zeer lief en vooral een zeer, zeer dankbaar publiek, dat begrijpend was waar wij wel eens faalden, maar dat zijn goedkeurend gemompel en zijn warm applaus niet spaarde waar we slaagden. Kortom, U, Breendonkse toneelliefhebbers, hebben gezorgd voor stemming die er ten slotte toch nodig is om van een toneelopvoering iets groots te maken.

Wel die twee zaken doen ons nu antwoorden aan die vele liefhebbers en zeker aan onze sympathieke pastoor waar hij vroeg de groep bijeen te houden en verder in Breendonk voor toneel te blijven zorgen. Wanneer we mogen rekenen én op de hulp van onze onderpastoor, die voor ons alle mogelijke en onmogelijke moeilijkheden heeft opgelost, en dit op tijd én op de spontane hulp van de Eerwaarde Zusters én van zoveel andere medewerkers. Wanneer we daarbij mogen rekenen op de financiële en vooral morele steun van U, Jan-publiek, dan kondigen we nu reeds voor volgend seizoen aan, het grote lachsucces van ons Nationaal Toneel: "Slissen en Caesar".

Voor het verlopen jaar danken we, uit het diepste van ons nog fel kloppend toneelspelershart, al de mensen die ons de opvoering van "En waar de ster bleef stille staan" hielpen mogelijk maken, met daarbij een zeer speciaal dankwoord voor onze enige "toevlucht in de nood", de onderpastoor.

En is het misschien nog al laat, toch danken wij U, Janpubliek, voor uw massale opkomst, voor uw medeleven met ons en voor uw warm en overdonderend applaus, waardoor, de avond van de opvoering, de woorden van dank die wij U wilden toesturen, achter een krop in onze keel bleven steken.

Daarom, nogmaals hartelijk dank. en wellicht vinden wij elkaar volgend seizoen in dezelfde stemming terug.

Namens de toneelspelers G.V.

De vier fundamenteën van de menselijke verlangens omtrent het leven zijn :

1. Ik wil graag leven ;
2. Ik wil me zo graag belangrijk voelen ;
3. Ik wil een levensgezel hebben ;
4. Ik wil graag een beetje afwisseling en een weinig verandering.

Een mens liefhebben is zijn leed bespeuren en weten wat hij nodig heeft.

(Rabbi Wolf)

Wie zijn zelfvertrouwen verloren heeft, heeft verder niets meer te verliezen.

De succesvolle man heeft slechts die wijsheid uit zijn misschien enorm groot aantal boeken geput welke hij voor zichzelf van belang achtte.

RVB

Geachte redactie,

Gij hebt de handschoen geworpen in het laatste nummer van "de Schakel", wel ik neem ze aan. Graag wil ik wat over "provo" schrijven. De laatste maanden is die naam zo veel gehoord, en ik denk dat vele Breendonkenaraa toch niet precies weten wat daardoor bedoeld wordt.

Eerst de naam al. "Provo" komt van provoceren (uitdagen). Een geleerde professor heeft de naam voor het eerst gebruikt in zijn proefschrift over nozems en dergelijke. Nu is het wel verkeerd ons direkt met nozems te verwarren.

Nozems zijn veeleer uit op herrie, zij willen zich gewoonweg "amuseren", hoe luidruchtiger dat gaat, hoe beter.

Provo's handelen echter doelbewust tegen bepaalde wantoestanden in onze verstikte maatschappij. Wij willen de reacties van alle brave burgermannetjes uitlokken. Het is dus wel verkeerdelijk iemand als provo te betitelen enkel omdat hij of zij lange haren draagt. Gewoonlijk herkent men ons niet aan het dragen van lang haar en baard, alhoewel dat op zichzelf al een provokatie is.

Maar hoe zit dat nu eigenlijk met provo? Is dat een club, houden die jongeren bijeenkomsten, dragen z' en uniform, enz...? Eerst en vooral: provo is geen beweging in de zin dat men er lid van kan zijn. Ieder die provo wil zijn is dat uit zich zelf. Wel bestaan er in vele plaatsen een soort van kernen waar men zich bij kan aansluiten, door aan bepaalde dingen, gespreksgroepen bv., deel te nemen; in grotere steden aan happenings enz. De leeftijd van die jongeren ligt tussen 14 en 30 jaar, meisjes zowel als jongens. Van bijeenkomsten in de zin van: "om drie uur in 't Centrum, en in uniform" is geen sprake. We zoeken elkaar gewoon op als we daar zin in hebben. Een uniform bestaat helemaal niet.

Er wordt ons vaak verweten dat we "tegen alles zijn". Dat is wel wat overdreven. Is het niet normaal dat jeugd zich verzet tegen overdreven luxe, tegen protokol? Is het niet normaal dat

wij de "vrijheid" willen beleven? Waarom moeten wij in ons bekropen leventje steeds denken: "Wat zullen de anderen er wel van zeggen?" Ouderen zullen bijvoorbeeld een jas-voor-'s zondags willen, al moeten ze er een boterham minder voor eten. Dan jammeren ze er over dat klederen zo duur zijn, wel de provo doet het goedkoop. Ook zijn er vele meisjes en vrouwen die regelmatig naar de kapper trekken. Niet dat ik iets tegen deze mensen heb, maar 'k vind het wel wonder dat sommigen urenlang onder een droogkap kunnen zitten, en er daarna nog grof geld voor betalen. In elk geval: aan het provo-meisje zullen kappers niet veel verdienen.

"Waarom zijn ze toch zo opstandig?" zeggen velen. De voorbeelden die wij bij de oudere generatie zien geven ons voldoende reden. Denken we enkel al aan het voorbeeld dat de vele elleboog-werkertjes, suksesjagertjes ons geven. In onze wereld is het creatieve individu een uitzondering. De provo wil echter zichzelf zijn. Hij wil zich niet zo-maar aan de politieke leiders onderwerpen. En wie is er eigenlijk akkoord met al die "heersers"? Wie is er met de oorlog in Vietnam akkoord? Het is nu zo, dat enkele hoge mannen over onze toekomst beslissen. België, dat één van de dichtst bevolkte landen ter wereld is, ligt bezaaid met Natobasissen, zodat het in tijd van oorlog een prachtig doelwit is. Wij stellen er echter geen prijs op nog eens de dappersten aller Galliërs te zijn, of als het oorlogszuchtigste volk ter wereld de geschiedenis in te gaan. Wij bedanken voor het vertrouwen dat Amerikanen, of eender wie, ons wil schenken. Wij zijn er niet zo op geband een stoomboom op onze kop te krijgen. WIE? Wie is wij, alleen de provo's? Neen, natuurlijk niet. "Wij", is de overgrote meerderheid van de Belgische bevolking. Hoe komt het dan dat men ons nog steeds met de vinger wijst, men ons als "kommunist" of "staatsgevaarlijk" betitelt? Toch heeft Bernard de Vries (die geen provoleider is, wij hebben immers geen leiders), het klaargespeeld gemeenteraadslid in Amsterdam te worden.

Hoe zit dat nu in kleinere plaatsen met provo? In Breendonk is bij mijn weten nog geen echte werking. Toch ben ik er zeker van dat verschillende Breendonkse jongeren provo-dekend zijn. Graag zou ik hebben dat er zo een kontakt zou komen. In elk geval, als er mensen zijn die er belang in stellen, kunnen ze het me steeds laten weten, (Reyskens, Dorp, 55), dan krijgen ze een exemplaar van het Belgische provo-blad: REVO en kunnen ze misschien met groepen in Brussel, Antwerpen samenwerken.

ENKELE PROVO PLANNEN :

WITTE-FIETSEN-PLAN : Vele mensen verbazen zich vaak over de ingewikkelde verkeerswarboel. Enkelen kwamen op het gedachte dat men motorverkeer in de binnenstad moest verbieden. De mensen zouden dan de "witte fietsen" kunnen gebruiken. Iedereen mag daarmee rijden. Als men op plaats van bestemming is laat men hem gewoon achter, een volgende kan er dan weer gebruik van maken. Hier zitten we dan echter met de politie in de knoop: voertuigen mogen immers niet onbeheerd achter gelaten worden. Toch is dit plan ten volle toe te juichen: minder ongelukken,

parking-probleem opgelost en Nederlandse steden als Amsterdam zouden eindelijk weten wat te doen met de vele fietsen die daar jaarlijks uit de grachten opgevist worden.

WITTE-WIJVEN-PLAN : ijvert voor een gepaste voorlichting, op tijd en stond. Hoeveel kinderen worden door hun ouders be hoorlijk voorgelicht ? Indien men hen in de scholen de nodige uitleg zou geven, hoefden ze het niet onder elkaar te zoeken.

REVO : het blad van de Belgische provo's betekent voor ons wat PROVO voor de Amsterdamse provo's betekent. Revo betekent revolte, verweer tegen alle burgermannetjes, die zich in het moordende spel laten meeslepen... Revo heeft geen vaste redak tie, ieder die zich provo voelt mag er in schrijven. Als enkele provo's een stukje schrijven, en anderen het willen stencileren, wel dan ontstaat er een nieuw exemplaar. Het is verkeerd over revo's te spreken, als men Belgische provo's bedoelt. Provo, hoe wel ook de naam van een blad, is de verzamelnaam voor allen die tot het internationale provotariaat behoren. Symbool van provo : het appeltje met de stip :

Wij zijn tegen terreur. we zijn eigenlijk zoiets als een internationale pacifistische beweging. (wat een grote woorden). Doorgaans komt de politie onze vergaderingen verstoren. Wie zijn de terroristen ?

"Mode"-verschijnsel : zoals bij elke groepering zijn er bij provo idealisten en meelopers. Die laatsten houden het gewoonlijk niet lang uit. Provo is GEEN modeverschijnsel, enkel de naam is nieuw.

RIA

Willst den Dichter du verstehn
Sollst im Land des Dichters gehn.
(Goethe)

Onze kans om slagen ligt in onze onmiddellijke omgeving.

Allerdwaast zijn de vele ouderlijke verboden waardoor de gehele omgeving voor de kleuter onaantastbaar wordt. Het is niet slechts een rem voor zijn handigheid, maar voor de totale ontwikkeling van intelligentie en VERBEELDING.

(Van Praag)

WIELERLEVEN

't Is dus toch juist, na een jarenlang schitterende loopbaan, stopt Jan Van Gompel dan toch het wielrennen. Wie onze jonge mannen wordt de opvolger van onze Jan ?

Louis Verhoeven nog niet gezien met de koersfiets, dus nog niet aan'trappen. Of pakt hij zijn dagelijkse fietstent-men-de-dagbladen voor zijn eerste oefenstunden.

Ludo Goossens trapt er reeds duchtig op los, zijn oefeningen lopen reeds

tot 100 Km. Gaat hij een goede seizoenaanhef hebben ? Dat zijn we van hem toch gewoon. Op 4 maart hebben we reeds de eerste koers "Omloop Het Volk".

Links ! Rechts ! Links ! Rechts ! zal het almaardoor in Turijn Van de Vijver zijn oren klinken, want sinds 1 februari is hij bij de troepsoldaten, wat wel zal schaden aan zijn seizoen.

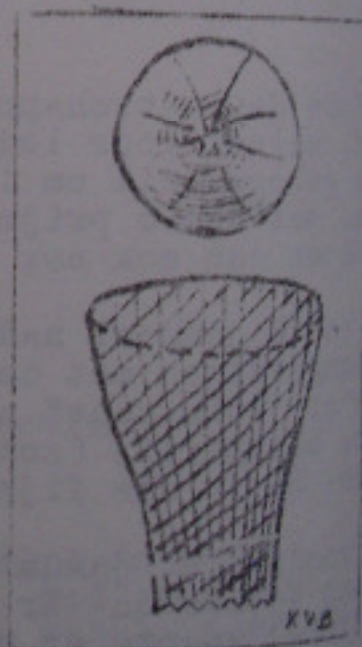
Henri Stevens : geen nieuws. Best zo, Rik, 't is nog vroeg genoeg en achter de stoof is het toch warmer.

Supporter

B A S K E T B A L N I E U W T J E S

Vermits we geen wedstrijd hebben gespeeld (Racing Mechelen was niet beschikbaar) kunnen we ook geen verslag uitbrengen over "de grote match". Wat we wel kunnen, is een en ander vertellen over "afmetingen".

Basketbal wordt gespeeld op een rechthoekig terrein waarvan de afmetingen variëren naargelang de beschikbare ruimte. De kleinste afmetingen kan je komen nameten op het Centrum. Het terrein is 14 m breed en 26 m lang. Men moet echter nog een uitloop van 1 m voorzien rond het hele speelveld, dit om de verloren gewaande ballen met een lichtsprong en een achterwaardse handpass binnen te halen. Langs weerszijden van het terrein staan de korven opgesteld. De ijzeren ringen, waaraan het net is vastgemaakt, hebben een doormeter van 45 cm. Zo groot zal je zeggen ? Inderdaad maar weet je dat ze 3.05 meter boven de grond staan ? De korven hangen op 15 cm van het bord, dat meestal uit hout is vervaardigd. De grote ploegen hebben er natuurlijk iets anders op gevonden : plexyglas. De afmetingen van een dergelijk

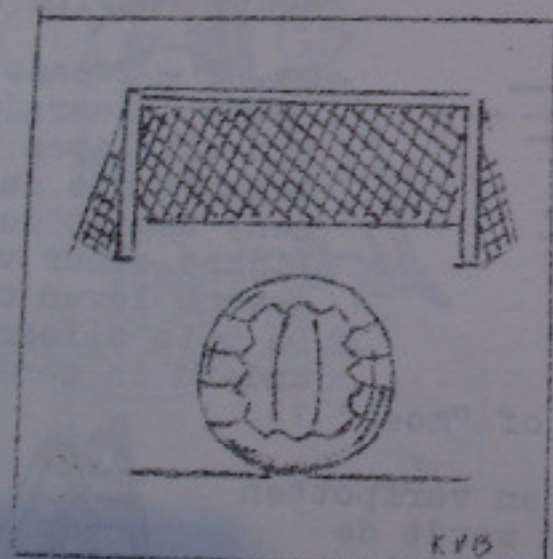

bedragen : 1.80 m op 1.20 m. Daar kan je niet naast werpen, zal je zeggen ! Nu, pas maar goed op ! Herhaaldelijk gebeurt het, dat een penalty te kort wordt gegeven en noch bord, noch ring raakt. De onderkant van het bord is 2.75 m boven de grond, vandaar dat grote mensen een voordeel hebben om de bal in de ring te tikken ! Op het bord is een zwart vierkantje getrokken, met het enig doel toe te laten nauwkeuriger te gooien, wat inderdaad geen lachje is.

De penalty's worden geworpen van op de vrijworplijn, ongeveer 5.40 m vóór de eindlijn. Reken nu maar eens na welke afstand de bal moet afleggen vooraleer de ring te raken. Opgepast, de voorkant van de ring hangt met 1.65 m in het spel.

Zo, zet deze theorie eens om in de praktijk. Neem je fiets en kom op een zaterdagmiddag naar het Centrum. Dan kan je ook eens een proefballetje werpen. Mogelijks wordt je nog een vetdette.

Staf De Wachter.

VOETBALSPOORT

Onze sportredacteur, door werkzaamheden weerhouden, kon niet instaan voor zijn maandelijks voetbalpraatje.

Hij belooft voor volgende maand iets extra.

Een dichter schreef een liefdesgedicht. Hij werkte er een jaar aan. Het moest iets fijns zijn. Toen gaf hij het aan zijn beminde. Ze las het aandachtig en zei toen : wat hou je weinig van me, het is veel te mooi.

DAGKLAPPER

zo. 1 - Een zalig en
----- vreugdevol
Nieuwjaar aan al onze
mensen van Breendonk,
bijzonder aan onze sol-
daten. Moge 1967 een
jaar zijn dat het ove-
rige in alle goed o-
vertreft maar rampen
en tegenslag van ons
verwijderd houdt.

Waar den Ijzeren (Edw
Vissers) is niet meer
Op de gezegende ouder-
dom van 97 jaar is hij
in alle stilte en een-
voud naar de Heer ten-
gegaan. Onze kristelijke
deelneming aan de ge-
achte familie Vissers

ma. 2 - Tweede nieuw-
----- jaarsdag. Na
het uitslapen (voor
degenen die dat kun-
nen) begint de dage-
lijkse sleur van het
gewone leven opnieuw
De 6 is alleen ver-
anderd in een 7 maar

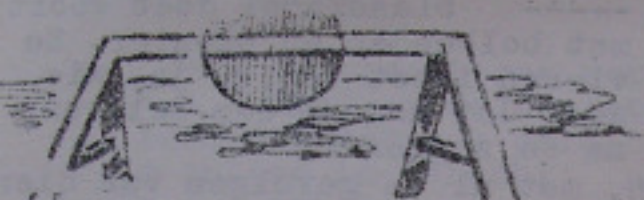
de rest pakken we aan met nieuwe moed (of "moet"?)

di. 3 - In het Centrum vieren borstels en verfpotten
----- weer f... met... verdige handen wordt de
gang in een... n. Ook dat moet ge-
beuren te... et goeie voornemens
zitten.

wo. 4 - In alle eenvoud wordt
----- de oudste inwoner van
Breendonk ten grave gedragen.
Spijtig, want er was een da-
verende viering in het vooruit-
zicht in 1969.

do. 5 - De reeks ongevallen wordt plechtig voor geopend verklaard.
 ----- Ergens op de autostrade in de omgeving van Londerzeel gebeurt een ongeval met een grote tankwagen die zijn stookolie-lading zo maar over de weg laat vloeien. Het gevolg is niet moeilijk te raden. De bewuste plaats was zo glad geworden als een pas afgestroopt palingvel. Al het verkeer naar Brussel werd dan maar omgeleid langs de Breendonkstraat en de Veurt, hetgeen nog een minder aangenaam staartje zou brengen voor Breendonk.

vr. 6 - Weer een tankwagen die defect heeft. De zaak in Londerzeel is nog niet opgeklaard. Heel de nacht heeft men er gewerkt en is er een afdeling van de rijkswacht van dienst geweest. Kamperen in de sneeuw zal voor die mannen ook wel niet aangenaam geweest zijn. De omleiding langs Breendonk is nog niet gedaan. Daarmee zitten wij dan maar met de brokken (zware stookolie). Die tankwagen breekt een as en een stuk ervan boort door de wand van de tank. Laat maar lopen jongens: vuile, vieze vettigheid. Gevolg : Breendonkstraat afgesloten voor het verkeer, en omleiding langs de Peterstraat. Aan het Spaans Hof rijdt dan nog 'n tanker in de gracht (wat rijden die mannen toch met slecht materiaal ?) Met de nodige kranen en gebaren komt dit slippertje dan weer op zijn plaats. Alles bij mekaar een tristige trilogie van tankers.

En toch is het Driekoningen. Het klein grut trekt met de allures van operazangers van deur tot deur en kwelen de mooiste kerstliedjes die ze kennen. Met een zelfde... ter maken ze daarna r... deling van hun

za. 7 - De Schaafstraat is in feest. Heel de parochie werd uitgenodigd om de plechtige aankomis bij te wonen ter gelegenheid van het 60-arig huwelijksjubileum van de echtelingen Polycor Engels-Enrica Meiremans. Dore Polie, profiat, he man. 60 jaar getrouwd, meer dan 40 jaar sandrig van de oudstrijders, 'k weet niet hoevee retekens, enz. Wij wensen u en uw vrouw nog vele w stoet over zulke slechte besneeuwde wegen moest aarna was het in de zaal van het centrum dan zove

zo. 8 - De fanfare zet de trommels en trompetten buiten (en ook de

bloemetjes). Ze beginnen aan hun tweedaags teerfeest. Natuurlijk krijgt ge van al dat blazen droge lippen en een slecht "embouchuur", dus... smeren maar en liefst met zwaar olie (duvel)

ma. 9 - Verloren maandag. Onze blaaskapel doet voort met bolhoeden en plezier. Ze vieren feest tot... ja, wie weet dat nog op een half uur na te zeggen?

Di. 10 - We zien het nog maar eens sneeuwen, met al de gevolgen van dien
----- Een van de slachtoffers is Christel Moreels (dochtertje van "Charlie" uit het Dorp). Ze valt ongelukkig en loopt een zware hersenschudding op. We wensen een spoedig herstel aan Christel.

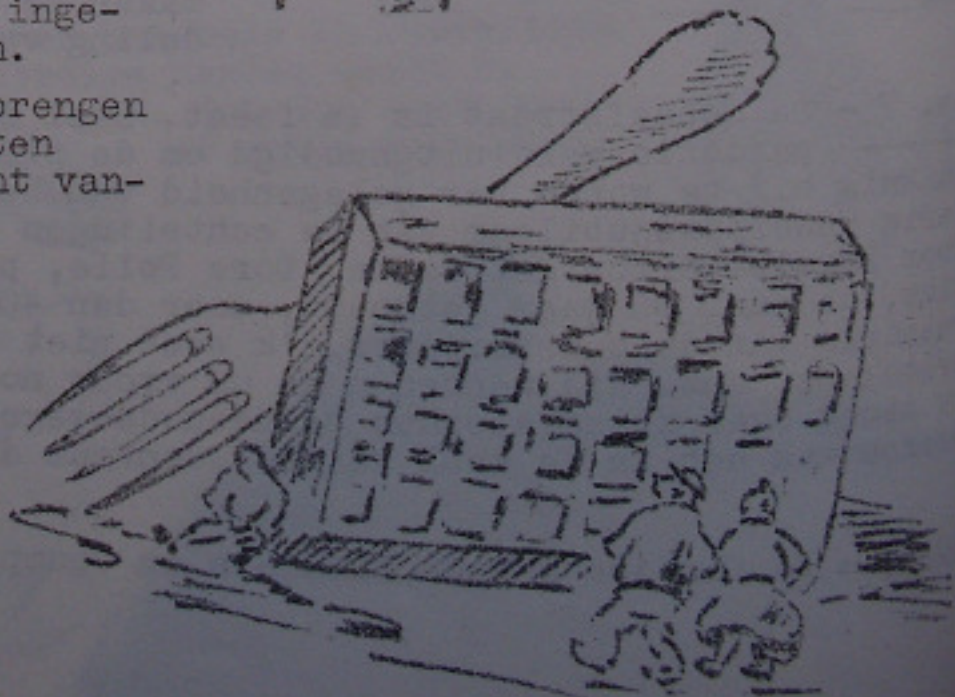
a. 14 - Bij Kamiel Verlinden is
----- er het teerfeest van de uivenmaatschappij. In het Centrum wordt een vogeltentoonstelling ge-
pend. Ze wordt ingericht door de .W.B. in samenwerking met de plast-
elijke vogelkundige vereniging "De Kardinaal". De K.W.B. telt vele vogelliefhebbers en wil ook zijn eigen kampioen hebben.

Een select gezelschap reist op uitnodiging van Club 66 per auto-
ar naar Antwerpen om er in het portpaleis het Ballet Romeo en Juliette bij te wonen.

b. 15 - Naast de vogelshow is er
----- in het centrum ook nog een uitgebreide boekenbeurs inge-
richt in een drietal lokalen.

Bereidwillige chauffeurs brengen de wafelen van het centrum ten
uize van de bestellers, want van-
aag is het parool :

eet maar wafelen.

ma. 16 - Op de meisjesschool is er een kennismaking tussen Godelieve Goossens en de grond. Deze laatste wilde niet wijken en dus bleef Godelieve maar liggen met een lichte hersenschudding.

di. 17 - Aan het Spaans Hof (weeral./) rijden een Volvo en een Cortina elkaar aan. De Volvo zoekt een verdedigingsmiddel en neemt een betonnen paaltje in de wielen. Op dat ogenblik wil een Renaultje scheidsrechter spelen maar wordt uit de ring gesmeten en komt in de gracht terecht.

do. 18 - In spoedtempo wordt de redactie van de Schakel samengetrommeld om de statuten te herzien. Na veel wikken en wegen wordt er besloten dat het soldatenblad zal uitgebreid worden, dat er artikels zullen in verschijnen die heel ons Breendonks leven bestrijken, maar ... dat het ook moet gepaard gaan met een verhoging van de ver-

vr. 20 - Jan Van Bouwel is te gast bij Club 66. Hij heeft een selectie platen met gospelsongs en een heleboel vertelkunst meegebracht. Onderwerp : Negro-spirituals en afgeleide vormen.

za. 21 - In vrij beperkte kring wordt een definitieve start genomen met het organiseren van een jeugdveldloop van Klein-Brabant. Alles is in kannen en kruiken, ... alleen van de reeks prijzen ontbreken er nog een heel aantal.

z. 22 - De oudstrijders komen samen in hun lokaal. Ze brengen ook hun vrouwen mee, want het is er feest. Van de opbrengst van hun ombola bedelen ze hun kinderen met een geschenk, terwijl de groten gezellig samenzitten aan de koffietafel, om nadien te vertellen uit de oude doos.

ma. 23 - De boeren vierden feest. In alle eenvoud gaan ze naar de mis, en dan komt er natuurlijk een etentje. Kwatongen beweren dat het stukje vlees zo groot was dat het over de rand van de borden hing. Maar... 't heeft toch lekker gesmaakt... En er was plezier.

di. 24 - In de meisjesschool is er een oudervergadering. De ouders kunnen eens rustig gaan praten met de leerkrachten ; voor de leraressen is het een bijzondere gelegenheid om de ouders te leren kennen.

vr. 27 - Aan het Standbeeld geven een Mercedes en een vrachtwagen van aannemer De Meester een demonstratie in Grieks worsten. Het gevecht onttaardde wegens te groot verschil in gewicht zodat de rijkswacht moest tussenbeide komen om een en ander in orde te brengen met de heersende wetgeving terzake.

- Club 66 geeft een "open-deur-avond" : Ping-pong, kaarten, tafelfootbal en emailleerkunst staan op het programma. Dus : voor elk wat wils. En het had succes...

za. 28 - Weer een 60-jarig huwelijksjubileum. Ditmaal is de Veurt in
----- feest. De echtelingen Louis De Smet-Maria De Velder vierden
dit heuglijk feest in familiekring. Proficiat en nog heel veel jaren
Na de dankmis was er minder aangename ervaring, eigenlijk veroorzaakt
door enkele voortvarende vrienden uit het gezelschap van de jubila-
rissen. Deze werden meegetroond naar het gemeentehuis voor een zoge-
zegde receptie, maar ze stonden voor een gesloten deur. Natuurlijk,
want de echtelingen zelf hadden aan het gemeentebestuur laten weten
dat ze niet aanwezig zouden zijn en er dus geen receptie moest ge-
houden worden. Ze hadden trouwens hun geschenk van het gemeentebestuur
samen met de familie Engels ontvangen. Ze wensten echter het
"Guldenboek" te ondertekenen. Die mogelijkheid werd hun nog dezelfde
dag geboden en daarmee was het incident opgelost.

zo. 29 - In huiselijke kring werd een solo-slim gespeeld bij de fa-
----- milie Van Mol-Teugels (Dorp). De gelukkige speler was Fran-
Van Mol die een volle hand schoppen toebedeeld kreeg. Medespelers
waren : John Teugels, Net Van den Eede en vader Van Mol. Getuigen :
Mevr. Mertens, Christ. Teugels, Sandra Van Mol en hun hondje Terry.

Toen een gekende landbouwer uit de Schaafstraat na de Mis in zijn
auto stapte om naar huis te keren had hij een beetje tegenslag. Het
eestje weigerde categoriek te ronken. Allé, madame mocht uitstap-
en en duwen.... Maar dat is wel niet zo gemakkelijk.... Gelukkig
reeg ze hulp : Clement De Clercq en zoon Bert staken een handje
oe en tuf.... tuf.... tuf.... en klaar was kees.

i. 31 - Ook in de jongensschool wordt er een ouderavond ingericht
----- waar een 60-tal moeders en vaders waardevolle ervaringen
uitwisselen met de leerkrachten om zo de kinderen beter te leren
kennen en beter te kunnen volgen, om er te kunnen uithalen wat er
in zit.
